

Sygn. akt II Cz 125/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak (spr.)

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela J. P.

przeciwko dłużnikom B. M., P. M.

w przedmiocie skargi N. B. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy w Bydgoszczy M. P. w przedmiocie odmowy zmiany dozorca pojazdu V. (...) nr rej. (...) w sprawie Km 928/14

na skutek zażalenia N. B. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 8 grudnia 2014 roku, sygn. akt XII Co 9648/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt: II Cz 125/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy Bydgoszczy, po rozpoznaniu sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela J. P. z udziałem dłużników B. M. i P. M., odrzucił skargę N. B. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. P. w przedmiocie odmowy zmiany dozorca zajętego pojazdu V. (...) na dłużnika P. M. w sprawie Km 928/14.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powyższą skargę w imieniu skarżącego wniósł adwokata M. R., który następnie zarządzeniem z dnia 12 listopada 2014 r. został zobowiązany do uzupełnienia jej braków poprzez m.in. przedłożenie pełnomocnictwa w wymaganej przepisami formie z podpisem mocodawcy, obejmującego umocowanie do reprezentowania skarżącego w niniejszym postępowanie – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. W zakreślonym terminie dłużnik P. M. przedłożył pełnomocnictwo, jednakże w formie kserokopii z zeskanowanym podpisem skarżącego.

Sąd Rejonowy następnie przytoczył treść art. 89 § 1 k.p.c., po czym wskazał, że przedłożone pełnomocnictwo nie czyni zadość wymagane prawem formie i w związku z tym przyjął, że zarządzenie nie zostało wykonane.

Tym samym Sąd na podstawie art. 767³ k.p.c., z racji nieuzupełnienia braków skargi w terminie i przy braku podstaw do działania w sprawie z urzędu (art. 759 § 2 k.p.c.), odrzucił skargę.

Zażalenie na postanowienie wniósł w imieniu skarżącego N. B., adwokat M. R., zarzucając Sądowi pierwszej instancji naruszenie art. 89 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w nazbyt rygorystycznej formie pełnomocnictwa przedłożonego przez skarżącego odrzucając na tej podstawie skargę, przy jednoczesnym braku wątpliwości co do zakresu podmiotowego i przedmiotowego umocowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Skarżący w złożonym środku odwoławczym zdaje się nie dostrzegać różnicy pomiędzy udzieleniem pełnomocnictwa a jego pisemnym udokumentowaniem. Pojęcie pełnomocnictwa, z jednej bowiem strony, oznacza pochodzące od mocodawcy umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu mocodawcy, z drugiej zaś – dokument stwierdzający to umocowanie. Udzielenie pełnomocnictwa (rozumianego jako umocowanie) może nastąpić w dowolnej formie, ustnej lub pisemnej. Wymogiem skuteczności aktu udzielenia pełnomocnictwa i w konsekwencji podejmowania czynności procesowych przez pełnomocnika w imieniu mocodawcy jest wykazanie przed sądem, przy pierwszej czynności procesowej, tego umocowania odpowiednim dokumentem z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis tego pełnomocnictwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 12.06.2014 r., LEX nr 1511637). Dokument pełnomocnictwa odpowiadający formie zawartej w art. 89 § 1 k.p.c. nie może być zastąpiony innym środkiem dowodowym, gdyż wobec sądu i strony przeciwnej za pełnomocnika działającego z właściwym umocowaniem może uchodzić tylko osoba, która wykazała swe umocowanie odpowiednim dokumentem pełnomocnictwa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.10.2013 r., IV CZ 73/13, LEX nr 1389014).

Biorąc pod uwagę powyższe zupełnie chybiony był zarzut jakoby Sąd pierwszej instancji nazbyt rygorystycznie ocenił pismo przedłożone do sprawy mające potwierdzać udzielone pełnomocnictwo. Wskazać należy, że podpis mocodawcy widniejący pod oświadczeniem o udzieleniu pełnomocnictwa został zeskanowany, co nie spełnia wymogu podpisu w rozumieniu art. 89 § 1 k.p.c. Skan ten rodzi uzasadnione wątpliwości dotyczące tego, czy istnieje oryginał dokumentu pełnomocnictwa. Wątpliwości te dodatkowo potęguje brak potwierdzenia tego pisma za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika reprezentującego skarżącego. Zatem niewątpliwie nie spełnia ono jasnych wymogów dokumentu pełnomocnictwa przewidzianych w art. 89 § 1 k.p.c., który pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy. Wobec tego Sąd Rejonowy prawidłowo odrzucił złożoną skargę na podstawie art. 767³ k.p.c. z uwagi na nieusunięcie jej braku formalnego w postaci załączenia wymaganego prawem dokumentu pełnomocnictwa w wyznaczonym terminie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.